

Geachte gebruiker,

U heeft de demo tekstversie geopend van de musical ***Kerst brengt vrienden***.

De bedoeling hiervan is u een zo royaal mogelijk indruk te geven van de musical.

Dit in combinatie met de audio presentatie die eveneens op [deze website pagina](#) staat.

De demo tekstversie bestaat uit:

A. Tekstboek:

1. De beschrijving van de scènes die voorkomen in het, onder punt A2, afgedrukte tekstdeel. De scènebeschrijving van de overige scènes, zie punt 3.
2. Het eerste deel van het tekstboek, circa 50%. Hierdoor maakt u kennis met de soort dialogen, enkele liedteksten, de opzet en de sfeer van de musical.
3. De beschrijving van alle scènes van het resterende deel van het tekstboek.

B. Handleiding:

1. Een volledig hoofdstuk
2. Het rollenschema
3. De wijze van muzieknotatie

A. 1 Korte inhoud van scène 1 t/m 4

Scène 1

De musical wordt geopend met het lied 'Het is weer zover'. Hierin bezingen de kinderen hoe fijn het is om na een periode van 'druk druk druk' te zijn beland in de rustige kersttijd. Aansluitend zien we hoe leerlingen van een basisschool, vlak voor het begin van de kerstvakantie, een opmerkelijke vraag van hun meester voorgelegd te krijgen. De moeder van de meester is directrice van bejaardencentrum Avondrood. Door de griepgolf kampt ze met een flink personeelstekort. Ze heeft haar zoon gevraagd om te informeren of er kinderen zijn, die als vrijwilliger tijdens de kerstvakantie willen helpen. Enkele 'bijdehandjes' en de veel geplaagde Annika melden zich aan. De meester zelf ook? Nee ... sorry ... de bergen van Chamonix roepen zijn naam reeds!

Scène 2

Het changement laat de klas verdwijnen. We zijn buiten op het plein. De kinderen die als vrijwilliger zijn gekozen, voeren een 'pesterig' gesprek met Annika. Zij bezingt in het lied 'Altijd ik' haar lot en onbegrip.

Scène 3

De directrice komt paniekerig oplopen. Ze is ten einde raad. Honderdduizend dingen te regelen, een reeks ziekmeldingen en lastige bewoners. Opa Jansen bijvoorbeeld die iets kwijt is, maar niet weet wat. En mevrouw van Dam die weer eens op haar hoofd staat. Die lastige, altijd 'anders willen zijn', mevrouw van Dam!

Scène 4

In deze scène vindt 'de redding' van de directrice plaats. De schoolkinderen dienen zich aan! Na te hebben kennisgemaakt worden de vrijwilligerstaken uitgelegd. Annika mag die lastige mevrouw van Dam gezelschap gaan houden.

A. 2 Het eerste deel van het tekstboek, circa 50%

Kerst brengt vrienden

Mieke van Hooft

tekstboek

SCÈNE 1

De musical begint met het lied 'Het is weer zover'. De koorkinderen komen oplopen tijdens het voorspel en zingen:

♫ 1

LIED I: HET IS WEER ZOVER

refrein: Het is weer zover, we gaan de boel versieren.
 Al weken hebben wij hierop gewacht.
 Het is weer zover, het is eind december.
 We zingen van de herdertjes en van stille nacht.

1. We zijn zo druk het hele jaar, we rennen en we vliegen maar
naar school, naar huis, op tijd naar bed ... (*meisjes*) en elke dinsdag naar ballet.
'n Potje voetbal met m'n vriendje, auto's wassen voor een tientje.
(*jongens*) Want op geld ben ik wel tuk.
We hebben 't ontzettend druk.
Druk druk druk druk, vreselijk druk.

refrein:

2.
We zijn zo druk het hele jaar,
dan zijn we hier en dan weer daar
naar gym, de bieb, pianoles ...
en eten om een uur of zes.
Dan alle soapseries bekijken,
da's vermoeiend want die lijken
allemaal op nep-geluk.
We hebben 't ontzettend druk.
Druk druk druk druk, vreselijk druk.

refrein:

3. De fijnste tijd van 't hele jaar dat is december, reken maar
op school en thuis, ja overal ... zie je een kerstboom of een stal.
Een ieder heeft nu volop tijd voor warmte en gezelligheid
en weet je wat een groot geluk, het is niet druk, het is niet druk.
Eindelijk rust, eindelijk russssssssst!

De koorkinderen lopen op hun tenen af. De kinderen van groep ... van basisschool komen druk joelend de klas in. De meester komt er achteraan en maant de kinderen met veel gesis tot kalmte. Als de muziek is afgelopen zegt hij:

Meester : Hallo ... hallo ... ssst ... ssst ... russssssssstig!

De kinderen, nog steeds rumoerig, gaan op hun plaats zitten.

Meester : Ongelooflijk, wat zijn jullie uitgelaten! Zijn jullie zó blij dat de kerstvakantie begint?

Uitgelaten reactie kinderen 'Yes/absoluut/yoehoe/etc.....'

Meester : *(overdreven)* Vinden jullie het dan niet verschrikkelijk dat jullie mij twee weken niet zullen zien?

Dezelfde reactie, maar nu iets heftiger.

Meester : *(heft de handen)* Ho maar ... stil maar, ik hoor het al. Wat zijn jullie toch weer vreeeeselijk aardig voor een hardwerkende schoolmeester.

Bert : Hardwerkende schoolmeester?
Hoe bedoelt u?

Meester : Nou eh ...

Katja : *(onderbreekt)* Als er iemand hard werkt zijn wij het wel.

Rita : *(valt bij)*
Precies! Sommen maken ...

Rick : Opstellen schrijven ...

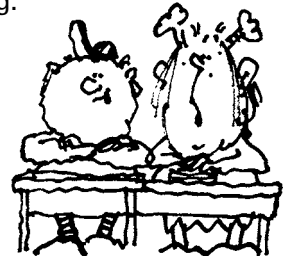
Ruud : Aardrijkskunde proefwerken ...

Meester : Ach wat *(langgerekt)* zielig zeg. Wat heb ik met jullie te doen. Lukt het om nog heel even te luisteren arme arme kindertjes?

Katja : Nou vooruit dan. Maar hou het kort graag.

- Meester** : *(tegen zaal)* Zijn ze niet zalig? *(tegen kinderen)* Het is een beetje ingewikkeld en ik hoop dat jullie me kunnen helpen of liever gezegd mijn moeder kunnen helpen.
- Bert** : Uw moeder?
- Meester** : Ja, het is namelijk zo ... mijn moeder is directrice van bejaarden-centrum Avondrood.
- Rita** : Oh ik begrijp het al. U gaat verhuizen naar het bejaardencentrum *(gelach)*.
- Meester** : Nee even serieus nu. Mijn moeder belde me gisteravond op. Ze heeft een groot probleem. Meer dan de helft van het personeel is ziek.
- Rick** : Zo, dat is nogal wat. De griepgolf zeker?
- Meester** : Precies. En omdat ze nauwelijks invallers kan krijgen zijn er dringend vrijwilligers nodig.
- Bert** : Dat zal niet meevallen.
- Meester** : Dus dacht ik direct aan jullie.
- Allen** : Aan ons?
- Meester** : Ja natuurlijk. Jullie hebben de komende tijd toch niks te doen.
- Ruud** : Niks te doen? We gaan Kerstmis vieren.
- Meester** : Kerstmis vieren, ja ja. Ten eerste heb je daar geen veertien dagen voor nodig en ten tweede krijgen jullie dé kans om een goede daad te verrichten.
- Katja** : Wij verrichten hier dagelijks goede daden.
- Meester** : Je begrijpt best wat ik bedoel. Juist met Kerstmis kun je ...
- Rita** : Gaat u zelf ook helpen, meester?

Meester : *(stamelt)* Eh nee eh ... ik ga helaas met wintersport naar Chamonix.

Allen : *(doorelkaar)* Boeh ... toe maar ... nou nou ... etc.

Katja : Eigenlijk wel beter dat u niet kunt. U zou die arme bejaarden de hele dag staartdelingen laten maken.

Meester : Zeg zeg ... een klein beetje minder kan ook wel hè. Ik heb zo'n vakantie nodig om de accu weer op te laden. Nou eh ... op wie kan ik rekenen. Ik heb mijn moeder beloofd haar vanavond te bellen.

Zes kinderen steken hun vinger op.

Meester : Heel fijn! Eens kijken ... dat zijn Elza, Sjaak, Marcel, Tommy, Brigit en Annika. Oh eh ... dat was ik bijna vergeten. Als beloning krijgt iedere vrijwilliger twee kaartjes voor Eurodisney.

Nu steken meer kinderen met de nodige 'ik ... ik-geluiden' hun vinger op.

Meester : Nee zeer bedankt lieverdjes. Zes kinderen is genoeg en eh ... allemaal een heerlijke kerstvakantie!

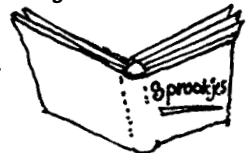
De kinderen reageren afwisselend blij/teleurgesteld. Terwijl ze opstaan en weglopen wensen de kinderen de meester een prettige vakantie. Katja roept/de andere kinderen rijmen:

Katja : Pas maar op voor uw knie ...

Allen : in Chamonix! *(lopen lachend weg)*

♪ 2

Dan wordt de muziek aangezet. De meester pakt zijn tas, kijkt nog even naar de lege klas, kijkt dan of niemand hem ziet en verlaat met stoere ski-bewegingen het speelvlak. Er wordt gechangeerd. De attributen van de schoolklas worden weggehaald. Voor de volgende scène komen we buiten op het schoolplein; een neutraal decor dus. Annika komt op, terwijl de muziek nog klinkt. Ze heeft een dik sprookjesboek onder de arm, kijkt schichtig om zich heen of niemand haar ziet en slaat dan het boek open. Terwijl ze leest komen enkele klasgenoten, achter haar rug en op de tenen aansluipen. Ze laten Annika schrikken.

SCÈNE 2

Katja : Ha die Annika!

Annika springt opzij en slaat het boek direct dicht.

Bert : Zo zo, jij doet geheimzinnig.
Wat is dat voor een boek?

Annika : Gaat je niks aan.

Rita : *(imiteert)* Gaat je niks aan ...
gaat je niks aan.

Ruud : Zeker over hoe je zielige oude mensen moet helpen.

Rick : Wat goed zeg Annika. Jij was de eerste die je vinger opstak.

Katja : Ze wist natuurlijk dat ze die kaartjes zou krijgen.

Annika : Niet waar!

Ruud : Natuurlijk wel. Jij bent toch het lievelingetje van de meester.

Rita : *(vult nadrukkelijk aan)* Wat helemaal niemand begrijpt.

Rick : Oh maar ik wel hoor. Annika is namelijk de braafste én de knapste leerling van de klas.

Katja : Ja-a en ze kan ook zo mooi viool spelen.

Rita : En ze ziet er ook altijd zo schattig uit.
(wijst) Kijk bijvoorbeeld eens naar die prachtige gypjes.

Allen reageren overdreven. Annika staat verstijft.

Ruud : Ze zijn echt gaaf zeg Annika. Heb je ze bij de Schoenenolifant gekocht of zo?

De kinderen moeten lachen en lopen weg. Een paar vergeten niet om nog even nadrukkelijk op de tenen van Annika te trappen. Rick roept nog:

Rick : Hé jongens morgen schaatsen! Allemaal om negen uur bij mij.

Iedereen roept joelend 'okay etc.' Annika blijft alleen achter. De muziek wordt aangezet. De koorkinderen, die ook op het speelvlak staan, zingen mee.

LIED 2: ALTIJD IK

Annika: Altijd, altijd ik, altijd ik weer.
Koor: Stomme griet, stomme trien,
 hé jongens moet je háár eens zien.
Annika: Het is mijn muts of het is mijn jas.
 Het zijn mijn haren of mijn das.
 Altijd is er wat te zeuren,
 altijd vinden ze me stom.
 Zelfs al draag ik te gekke kleren,
 vinden ze mij oliedom.
Koor: Dom dom dom super super stom!

Annika: Altijd, altijd ik, altijd ik weer.
Koor: Stomme griet, stomme trien, hé jongens moet je háár eens zien.
Annika: Ik kan niks doen, wat ik ook probeer.
 Ze blijven klieren meer en meer.
 Altijd is er wat te zeuren, noemen ze me stomme griet.
 Zelfs al draag ik nieuwe gympen, lachen ze me uit ... tot mijn verdriet.
Koor: Stom stom stom stomme stomme griet!

Tijdens het instrumentale tussenspel loopt Annika een beetje treurig over het speelvlak.

Annika: Kan het dan niet anders wezen, kan het dan niet anders zijn.
 'k Ga maar weer een sprookje lezen, sprookjes zijn tenminste fijn.
Twee regels instrumentaal
Koor + Annika: Altijd, altijd zij, altijd zij/ik weer ... x

De koorkinderen lopen langzaam het speelvlak af, terwijl ze de zin blijven zingen. Nadat ze zijn verdwenen, wordt het decor opgebouwd van het bejaardencentrum. 75% van het speelvlak wordt ingericht als recreatiezaal. Het overige deel wordt het kamertje van mevrouw van Dam. De bejaarden komen na het changement op en gaan zitten. Dan komt de paniekerige directrice op met een enorme rol papier in haar ene hand. Met de andere hand wroet ze wild door het haar.

SCÈNE 3

Directrice : Oh, alles loopt verkeerd. Er moet nog zoveel gebeuren. Er staan wel honderd dingen op mijn lijst.

Opa Jansen komt mompelend op. Hij tuurt door zijn vergrootglas op zoek naar ...

Directrice : Meneer Jansen! Wat zijn wij aan het doen?

Opa Jansen : Wij ... zijn wij iets aan het doen?

Directrice : U ... wat bent u aan het doen?

Opa Jansen : Oh ik. Ik zóek mevrouw de directrice. Ik ben iets kwijt.

Directrice : Iets kwijt ... eh ... wat bent u kwijt?

Opa Jansen : Ja eh ... dat weet ik niet meer. *(bezwierend)* Maar ik ben iets kwijt!

Directrice : *(hoofdschuddend)* Maar dan weet u toch niet waarnaár u moet zoeken?!

Opa Jansen : Inderdaad. Wat een probleem hè?

Opa Jansen loopt speurend door zijn vergrootglas het speelvlak af. De directrice haalt haar schouders op. Verpleger Martin komt oprennen.

Verpleger : Mevrouw van Smallenbroek, mevrouw van Smallenbroek ...

Directrice : Rustig rustig Martin. Wat is er in hemelsnaam aan de hand?

Verpleger : Mevrouw van Dam staat weer op haar hoofd en ze weigert haar voeten op de grond te zetten!

Directrice : Ook dat nog. Kom op!

🎵 4

De muziek wordt direct gestart. De directrice en Martin rennen het speelvlak af op weg naar de kamer van mevrouw van Dam. We zien hoe mevrouw van Dam op haar 'fitness-muziek' allerlei oefeningen doet. Ze zingt er vrolijk bij. Nadat de directrice en de verpleger verschillende keren voorbij zijn gehold 'op weg naar de kamer van mevrouw van Dam', komen de twee redelijk uitgeput oprennen.

Directrice : Waarom staat u niet op uw hoofd?

Mw. v. Dam : Kan ik net zo goed aan u vragen.

Verpleger : *(zet de muziek uit)* Net stond u nog op uw hoofd!

Mw. v. Dam : *(loopt dreigend op Martin af)* Weet je wat wij vroeger met klikspan-tjes deden?

Directrice : U weet dat het verboden is om in dit huis op uw hoofd te staan!

Mw. v. Dam : O ja? Nou daar heb ik dan mooi maling aan.

Directrice : Gebruik toch uw verstand.
U bent bijna honderd!

Mw. v. Dam : Ben je bedonderd!

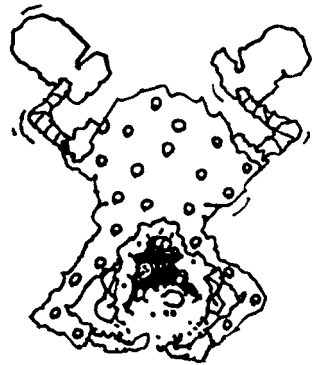
Directrice : Foei wat een taal!

Mw. v. Dam : *(tegen publiek achter de hand)* Kan wel wezen, maar 't rijmt zo lekker.

Verpleger : Mevrouw van Dam, op uw leeftijd zijn uw botten heel broos. Straks breekt u nog iets met al dat gehos. Waarom gaat u niet gezellig een boek lezen of sokjes breien. Dat doen de andere dames toch ook?

Mw. v. Dam : *(herhaalt brutaal)* Dat doen de andere dames toch ook? Poeh ... de andere dames. Die ouwe taarten zal je bedoelen.

Directrice : Ouwe taarten? U bent de oudste hier. U zou het goede voorbeeld moeten geven.

Mw. v. Dam : Nou, doe ik dat dan niet? Ik zorg dat ik lenig blijf en actief.
Prima toch?

De directrice pakt een bol wol met dikke breipennen en geeft die aan mevrouw van Dam.

Directrice : Alstublieft! We hebben het vreselijk druk. We hebben echt geen tijd om u voortdurend in de gaten te houden.

Mw. v. Dam : Punt één heeft u van mij geen last, dus hoeft u mij niet in de gaten te houden. Punt twee ... ik kán helemaal niet breien!

Verpleger : Niet breien? Maar dat kan toch iedere bejaarde ...

Mw. v. Dam : Nou knul als jij 't zo goed weet, dan mag jij 't me leren!

Mevrouw van Dam geeft de wol + pennen aan Martin. Deze schrikt en roept:

Verpleger : Ja maar ik kan niet breien!!

SCÈNE 4

De verpleger en directrice lopen hoofdschuddend weg. Mevrouw van Dam gaat een boek zitten lezen. Ondertussen loopt de recreatiezaal vol met bejaarden. Ze gaan zitten. Sommigen breien, sommigen kaarten. De directrice komt oplopen. Ze bekijkt haar lijst, doet ontsteld haar hand voor de mond en schudt het hoofd. Opa Jansen komt weer schuifelend oplopen en tuurt door zijn vergrootglas. Hij gaat vlak voor de directrice staan en bestudeert haar nauwkeurig.

Directrice : *(nadrunkkelijk)* En meneer Jansen ...
al gevonden wat u zocht?

Opa Jansen : Eh zocht ... eh ... hoe bedoelt u, was ik iets kwijt dan?

Directrice : U was iets kwijt ja.

Opa Jansen : Oh ja ... en wat was ik dan kwijt?

Directrice : Dàt was u vergeten!

Opa Jansen : Onmogelijk ... ik vergeet nooit iets! Maar eh ... wat ik wilde zeggen ...

Directrice : Ja?

Opa Jansen : *(geeft een mandje met chocolade eitjes of ander paas-attribuut)* Ik wens u bijzonder prettige paasdagen mevrouw van Vollenbroek.

Directrice : Van Smallenbroek bedoelt u meneer Jansen. En eh ... morgen is het kerstfeest, geen paasfeest.

Opa Jansen : Is het heus? *(loopt mompelend af)* Oh oh oh ... wat gaat de tijd toch snel. Kerstfeest alweer ... en ik speciaal nog paaseieren in huis halen ...

De directrice kijkt Opa Jansen na en zucht diep. Ze kijkt weer hoofdschuddend naar haar lijst. Dan komt een verzorgster oplopen met de zes schoolkinderen.

Verzorgster : Kijk eens mevrouw van Smallenbroek. We zijn uit de problemen!

Directrice : Hoe bedoel je ... wie zijn dat dan?

Verzorgster : De kinderen van uw zoon.

Directrice : *(snapt het niet)*
Mijn zoon ... kinderen?
Mijn zoon heeft helemaal geen ...

Elza : Wij zijn van basisschool
.....
(naam invullen). Uw zoon, onze meester dus, vertelde dat u vrijwilligers nodig had.

Directrice : *(hartelijk)* Oh wat fantastisch, wat heerlijk, wat geweldig dat jullie er zijn!

Sjaak : Zijn we soms te vroeg?

Directrice : Nee absoluut niet. We kunnen jullie hulp prima gebruiken.

- Brigit** : Ik ben benieuwd wat we moeten doen.
- Verzorgster** : Oh kind er is van alles te doen.
- Tommy** : Ik zeg 't maar vast. Ik wil alles doen behalve aardappels schillen. Dáár heb ik zo'n hekel aan.
- Verzorgster** : Maak je maar geen zorgen. Dat gaat allemaal machinaal.
- Directrice** : Jullie hoeven alleen maar leuke dingen te doen. Om te beginnen moet de boom versierd worden. Dan moeten de tafels in de eetzaal worden klaargezet voor het kerstdiner en moeten er kerstversieringen worden gemaakt. Daarna zou het geweldig zijn als een paar van jullie de liedjes van de kerstviering willen instuderen.
- Marcel** : We hebben er net een stel geleerd op school. Dus dat komt goed uit.
- Verzorgster** : Wat geweldig, want zelfs onze dirigent ligt met veertig graden op bed.
- Directrice** : Nou eh ... dat is 't volgens mij wel zo ongeveer ...
- Opa Jansen komt weer opschuifelen.*
- Verzorgster** : We vergeten mevrouw van Dam.
- Directrice** : Oh natuurlijk ja, mevrouw van Dam.
- Verzorgster** : Een bewoonster, die heel veel aandacht nodig heeft ... een beetje lastig portret.
- Opa Jansen** : *(tikt tegen zijn slaap)* Raar mens!
- Directrice** : Foei meneer Jansen, dat mag u niet zeggen. Mevrouw van Dam is misschien een beetje anders dan anders maar ...
- Opa Jansen** : Maar het is een raar mens!
- Elza** : *(onderbreekt)* Oh dat kan Annika wel, die weet daar alles van.

Annika : Nou eh ...

Verzorgster : Oh wat fijn. Nou, dat is dan geregeld.

Opa Jansen : 't Is een raar mens. *(loopt weg)* Vrolijk pasen allemaal!

De kinderen kijken een beetje lachend naar opa Jansen. Dan zegt Elza:

Elza : Kom op Brigit, wij gaan die boom versieren.

Tommy : Dan pakken wij die eetzaal Sjaak.

Brigit : Veel plezier met die mevrouw, Annika.

Verzorgster : *(tegen directrice)* Nou ... uw zoon heeft ze prima onder contrôle.

Directrice : *(lachend)* Ach ja, wat wil je ook met zo'n moeder.

SCÈNE 5

♪ 5

De muziek wordt direct aangezet. Iedereen loopt, lachend om de laatste opmerking, het speelveld af. Een moment later zien we Brigit en Elza met de kerstboom opkomen. Opa Jansen schuifelt er achteraan met de doos met kerstversierselen. Hij kijkt er met zijn vergrootglas in en roept dan:

Opa Jansen : Kijk nou eens ... een kunstgebit!

Brigit : Een kunstgebit?

Elza : Moet die ook in de boom?

Opa Jansen : Verhip, dat is mijn kunstgebit.
Daar zoek ik al de hele dag naar.

♪ 6

*De twee kinderen moeten lachen.
De muziek wordt aangezet. Opa Jansen
loopt een beetje blij/huppelend weg en roept:*

Opa Jansen : Gelukkig ... ik heb 'm weer oh oh ... wat fijn ...

De koorkinderen komen oplopen. Terwijl Brigit en Elza de boom versieren zingen ze:

LIED 3: DE DOOS GAAT WEER OPEN...

refrein:

De doos, hij gaat weer open, hij staat al voor je klaar.
Een schatkist vol met ballen, gouden sterretjes, eng'lenhaar.

1. Nu eerst de lichtjes in de takken, daarna de trompet.
Het sleetje en de kerstman worden naast elkaar gezet.
En dan komen alle klokjes en de engel met echt haar.
We gaan de boom versieren en dat doen we met elkaar.

refrein:

2. Vaak kijken we naar buiten,
wordt de lucht al grauw en grijs.
We willen graag een Kerstmis
zoals vroeger; sneeuw en ijs.
En we dromen van een wereld
vol van vrede overal.
We denken aan dat kindje
ooit geboren in een stal.

refrein:

3. Dan wordt het langzaam donker, doen we alle lichten uit.
We sluiten de gordijnen, nergens klinkt er een geluid.
Zachtjes zingen alle mensen of ze jong zijn of bejaard.
Een vredig kerstmiswijsje rond het boompje bij de haard.

refrein: 2x

De kinderen lopen neuriënd het speelvlak af. De muziek gaat door. Enkele bejaarden komen oplopen en gaan zitten. Elza en Brigit bekijken foto's en houden wol op. Dan zegt mevrouw de Bruin:

Mw. de Bruin : Hoe laat is het ... is het al twee uur?

Elza : *(kijkt op horloge)* Het is precies kwart voor twee.

Mw. Schoots : Dan zal iedereen zo wel komen.

Brigit : Gaat er hier iets gebeuren dan?

Hr. Koenders : Jazeker meissie. Spektakel ... groot spektakel!

De twee dames moeten lachen.

Mw. Schoots : Niks geen spektakel hoor. Gewoon een repetitie van ons koor.

Brigit : Ik ben benieuwd hoe Marcel dat klusje gaat klaren.

Elza : Marcel ... hoe bedoel je?

Brigit : Nou Marcel zei toch dat ie de kerstliedjes van school ging aanleren!

Elza : Marcel als koordirigent? Dat is ongeveer hetzelfde als eh ...

Brigit : Als een kameel op schaatsen.

Mw. de Bruin : Ook niet erg aardig van jullie. Die jongen was zo enthousiast.

Hr. Koenders : En wie weet hoe goed kamelen kunnen schaatsen.

Iedereen moet om de laatste opmerking lachen.

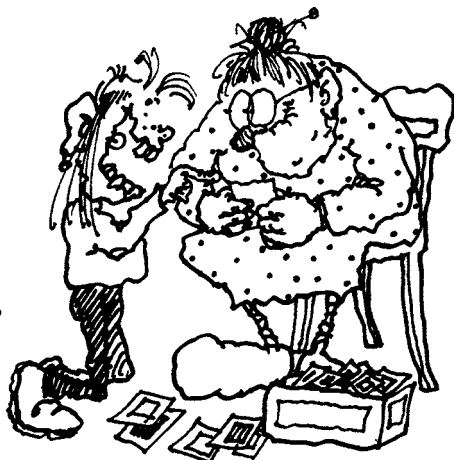
Elza : Mevrouw Schoots ...

Mw. Schoots : Zeg 't eens kind.

Elza : Zullen we nog even doorgaan met foto's kijken. Ik vind foto's van vroeger altijd zo leuk.

Mw. de Bruin : Leuker dan foto's van nu?

Brigit : Ja, vooral als ze heel oud zijn. Ik vind het zo leuk om te zien hoe de mensen er vroeger uitzagen.

- Mw. Schoots** : Je had mij moeten zien toen ik een klein meisje was.
- Hr. Koenders** : *(plaagt)* Een plaatje was 't.
- Mw. de Bruin** : Hoe weet jij dat nou Bertus? Jij kende Suze niet eens.
- Hr. Koenders** : Hoe weet jij dat nou bijdehandje?
- Mw. de Bruin** : *(uitdagend)* Bè bè bè bè bè ...
- Mw. Schoots** : Laat ze maar kletsen hoor die twee.
Die zitten elkaar altijd in de haren.
- Elza** : Hoe zag u er uit mevrouw Schoots?
- Mw. Schoots** : Prachtige lange haren had ik. Elke avond draaide mijn moeder er papillotten in.
- Brigit** : Papillotten ... wat zijn dat?
- Mw. Schoots** : Dat zijn papiertjes die je op een speciale manier in je haren draait.
- Mw. de Bruin** : Dan heb je de volgende dag prachtige pijpenkrullen. Kijk hier *(wijst naar foto)* zie je dat goed.
- Elza** : Oh ja wat prachtig. En wat doet u daar mevrouw Schoots?
- Mw. Schoots** : Ik zat op ballet. Het was m'n lust en m'n leven. Ik danste echt de hele dag!

♫ 7

De muziek wordt direct aangezet. De drie bejaarden en de twee meisjes kijken naar het verleden. Ze zien mevrouw Schoots als ballet-meisje opkomen. Ze danst, tijdens het voorspel. Dan zingt het koor:

LIED 4a: VROEGER

Vroeger ja vroeger, heel lang geleden,
waren we jong, een kind zoals jij.

A. 3 De beschrijving van alle scènes van het resterende deel van het tekstboek.

Scène 5

In deze scène zien we de vrijwilligers allerlei klusjes doen, zoals het versieren van de kerstboom. De kinderen raken in gesprek met de bejaarden, die over vroeger vertellen. Mevrouw Schoots heeft een doos met foto's. Deze zorgen ervoor dat we een kijkje in het verleden kunnen nemen.

Scène 6

In deze scène zien we hoe de twee 'buitenbeentjes', mevrouw van Dam en Annika Moree, elkaar ontmoeten. Ze kunnen het direct uitstekend met elkaar vinden. Annika vertelt over de pesterijen. Over wat de kinderen van haar kleren vinden en dat ze zou stinken. Mevrouw van Dam neemt het op voor Annika en zegt dat 'apart zijn' juist leuk is. En die gympen...die zijn echt geweldig. Als mevrouw van Dam ze aantrekt, begint ze gelijk te dansen. Dit trekt de aandacht van diverse nieuwsgierige bewoners. Het wordt een klein feestje!

Scène 7

Het feestje wordt abrupt afgebroken door de directrice. Wat is dat hier voor een janboel! Mevrouw van Dam reageert adrem: "Waarom doet u altijd zo zurebommerig". Dan breekt er iets bij de directrice. "U moest eens weten hoe zwaar ik het heb. Iedereen heeft de griep, zelfs het keukenpersoneel". Hoe moet dat nu met het kerstdiner? Mevrouw van Dam reageert resoluut dat zij dat zal doen. Ze is vroeger kokkin in het Hilton geweest. Doet Annika mee? Natuurlijk doet ze dat. De directrice 'gaat om'.

Scène 8

In de slotscène komt alles goed. Kerst brengt vrienden. Hoe? Mevrouw van Dam en Annika dwingen respect af met hun inzet en kookkunst. De directrice bedankt de twee van harte. Ze verontschuldigt zich, dat ze mevrouw van Dam zo vaak heeft bekritiseerd. De klasgenoten van Annika volgen haar voorbeeld. Dan komt de meester binnen ... op krukken ... paaltje niet gezien tijdens de afdaling! Marcel Leenders dirigeert of zijn leven ervan afhangt. Met de reprise van 'Het allerkleinste schaapje' wordt de musical afgesloten.

B. 1 Een volledig hoofdstuk uit de handleiding

De handleiding telt 32 pagina's. Behalve de beschrijving van de scènes, waarvan scène 1 hieronder in zijn geheel is afgedrukt, worden de volgende onderdelen uitvoerig beschreven:

- ✓ **Vormgeving van het eindresultaat**
- ✓ **Decors en decorwisselingen**
- ✓ **Rollen en rolverdeling**
- ✓ **De partituren**
- ✓ **Eigen inbreng**
- ✓ **Changeertips**
- ✓ **De CD**

SCÈNE 1

- Korte inhoud** : De musical wordt geopend met het lied 'Het is weer zover'. Hierin bezingen de kinderen hoe fijn het is om na een periode van 'druk druk druk' te zijn beland in de rustige kersttijd. Aansluitend zien we hoe leerlingen van een basisschool, vlak voor het begin van de kerstvakantie, een opmerkelijke vraag van hun meester voorgelegd te krijgen. De moeder van de meester is directrice van bejaardencentrum Avondrood. Door de griepgolf kampt ze met een flink personeelstekort. Ze heeft haar zoon gevraagd om te informeren of er kinderen zijn, die als vrijwilliger tijdens de kerstvakantie willen helpen. Enkele 'bijdehandjes' en de veel geplaagde Annika melden zich aan. De meester zelf ook? Nee ... sorry ... de bergen van Chamonix roepen zijn naam reeds!
- Rollen** : Koorkinderen. Meester. Bert. Katja. Rita. Rick. Ruud. Elza. Sjaak. Marcel. Tommy. Brigit. Annika.
- Rekwisieten** : Attributen t.b.v. het lied; ballettas, voetbal, spons, geld, gym schoenen, boeken. Enkele attributen om een klas te suggereren zoals een landkaart etc. Sprookjesboek van Annika.
- Kleding** : De koorkinderen zijn 'neutraal gekleed'. Een aantal draagt kleding die betrekking heeft op de tekst. Zij kunnen dit uitbeelden; naar ballet/voetballen/auto's wassen etc. De schoolkinderen als schoolkinderen in eigentijdse kleding. Annika is 'anders' (zelf bepalen).
- Toneelaanwijzingen** : De koorkinderen moeten zeer geconcentreerd het lied zingen. Dit om de tekst goed te laten overkomen. Kinderen die de tekst uitbeelden zingen op dat moment niet mee. Pas op voor een 'te rommelig' toneelbeeld.
- Decor** : De schoolklas is het begin-decor. Met eenvoudig te changeren middelen wordt deze gesuggereerd. Denk aan krukjes/ stoeltjes (geen bankjes), eventueel een bureau voor de leerkracht, een landkaart etc. De koorkinderen staan in dit decor het openingslied te zingen.
- Opstelling** : Het gehele speelvlak kan worden gebruikt. Let hierbij op het gegeven dat iedereen zoveel mogelijk met het gezicht richting de zaal zit/staat.

B. 2 Het rollenschema

Dit schema geeft een overzicht van de omvang van de rollen én de scènes waarin ze zich afspelen. De kleine cijfers onder de betreffende scènes geeft het aantal tekstbeurten per aan. Onderaan dit schema wordt per scène het totaal aantal spelers aangegeven. Dit overzicht vereenvoudigt het maken van dubbelrollen.

ROLLENSCHEMA

nr.	naam	beurten	1	2	3	4	5	6	7	8
1.	Meester	24	18							6
2.	Bert	4	3	1						
3.	Katja	8	5	3						
4.	Rita	6	3	3						
5.	Rick	5	2	3						
6.	Ruud	5	2	3						
7.	Annika	40	0	2		1		25	6	6
8.	Directrice	40			13	14			9	4
9.	Opa Jansen	20			3	8	7			2
10.	Verpleger	6			6					
11.	Mw. v. Dam	47			9			26	8	4
12.	Verzorgster	9				9				
13.	Elza	21	0			3	12			6
14.	Sjaak	1	0			1				0
15.	Brigit	16	0			2	9			5
16.	Tommy	2	0			2				0
17.	Marcel	2	0			1				1
18.	Mw. de Bruin	14					12			2
19.	Mw. Schoots	13					11			2
20.	Hr. Koenders	14					13			1
21.	Koorkinderen	--	x	x			x	x		x
22.	Balletmeisje	--					x	x		
23.	Veldwachter	--					x			
24.	Koenders jr.	--					x			
25.	Vader Jansen	--					x			
26.	Jansen jr.	--					x			
27.	Dixieland-orkest	--						x	x	
Aantal spelers per scène				12	6	4	9	11	3	3

NB Aan het einde van scène 8 staat iedereen op het speelvlak. In het schema zijn alleen de spreekrollen aangegeven.

B. 3 De wijze van muzieknotatie

Onderstaand lied is een voorbeeld van de wijze waarop de notatie is uitgewerkt; de melodielijn + akkoorden.

Lied 3: De doos gaat weer open

Tekst: Mieke van Hooft
Tekstbewerking: Cees West
Compositie/arrangement: Cees West

Voorspel

B \flat A \flat F B \flat A \flat F

Refrein

B \flat A \flat B \flat A \flat

De doos hij gaat weer o - pen, hij staat al voor je klaar. Een

B \flat F Gmi C F

schat - kist vol met bal - len, gou - den ster - re - tjes eng' len haar.

Couplet

E \flat F B \flat Gmi

Nu eerst de licht - jes in de tak - ken, daar - na de trom - pet. Het

Cmi F B \flat Cmi B \flat 7/D

sleet - je en de kerst - man wor - den naast el - kaar ge - zet. En dan

E \flat F B \flat Gmi

ko - men al - le klok - jes en de en - gel met echt haar. We

C F C F

gaan de boom ver - sie - ren en dat doen we met el - kaar.

Tussenspel

B \flat C F F7